

osvětlení jitrního svitu či večerních červánků. Kromě toho vyvstaly problémy s tiskem. Tehdejší starší stroj pro tisk z plochy nedokázal vyvíjet pro tak velkou rytinu potřebný plošný tlak, jak to dokáží dnešní stroje WAITE. Musel jsem rytinu dorývat, prohlubovat, protože nátisky nebyly uspokojivé. Při tisku je vždy zapotřebí běloby k úpravě barevných tónů. Neměli jsme ji a v náhradu se musela použít řidší běloba ofsetová, což nemohlo dát optimální výsledek. Vidíte tedy, že potíží byla celá řada.

■ **Kterých dalších svých děl si naopak ceníte a jste s jejich realizací spokojen?**

Jmenoval bych především Picassův autoportrét a pak Preislerovo "Černé jezero", obě známky vyšly v emisích "Umění" (č. kat. 1997 - rok 1972 a č. 1730 - rok 1968; pozn. Z. F.). Jsou však i některá další.

■ **V posledních letech se zdá, jako byste se "vytrácel" ze známkové tvorby (v letech 1995 a 1996 pouze po třech známkách). Čím je to dáno?**

Je sice pravda, že dostávám bohužel poněkud méně zakázek než dříve, na druhé straně jsem silně časově zaneprázdněn prací při výtvarné přípravě a tisku cenných papírů v naší soukromé tiskárně. Nechci se však známkové tvorbě vzdálit, naopak.

■ **Vaše nová aktivita v oblasti tisku cenných papírů je pozoruhodná. Můžete nám k tomu něco říci?**

V roce 1993 jsem spolu se synem založil "První českou grafickou společnost - tiskárnu cenných papírů". Do tiskárny jsme instalovali moderní technické vybavení včetně výpočetní techniky. V konkurenci tří státních tiskáren jsme jedinou soukromou tiskárnou tohoto druhu v republice. Pro významné zákazníky tiskneme cenné papíry nejrůznějších druhů. Sami vypracováváme výtvarné návrhy, rytiny, připravujeme tisk ocelotiskovou a ofsetovou technikou a nakonec provádíme vlastní tisk akcií, obligací a dalších, mnohdy v poměrně značných nákladech, což je značně náročné z hlediska technické kvality a jednotnosti tiskového provedení. V těchto aktivitách se mimořádně uplatňuje můj

Příležitostný tisk Japonské filatelistické společnosti k výstavě JAPEX '94 v rytině J. Herčíka.

Ukázka z volné grafické tvorby J. Herčíka.

syn Josef Herčík ml., absolvent Vysoké školy umělecko-průmyslové (abs. u prof. M. Hegara). Bohatě využíváme i možnosti počítačové grafiky, zejména při tvorbě návrhů a ochranných prvků. Za naše tisky jsme za onu poměrně krátkou dobu již získali řadu vysokých ocenění, např. v roce 1995 cenu Czech Made, v roce 1996 jednu první a jednu třetí cenu.

■ **Vraťme se ale ještě ke známkám. Spolupracujete také s některými jinými poštovními správami kromě české?**

Ano. Samozřejmě kromě Slovenské pošty, pro niž jsem vyryl Bártfayova Svätopluka, mám již několik let kontakty s japonskou poštovní správou, pro niž kromě rytin známek jsem ryl i některé příležitostné tisky k tamějším filatelistickým výstavám.

■ **Jste vynikající vypravěč a společník, kterého by asi každý poslouchal s potěšením. Řekněte nám v závěru nějakou zajímavou, třeba veselou historku z vaší bohaté studnice životních příběhů a zkušeností.**

Nuže tedy, v roce 1970 jsem pracoval s V. Kovářikem na sérii známek "Historické palné zbraně". Protože šlo zřejmě o jakási "militaria", museli jsme návrhy známek konzultovat s jakýmsi oddělením na tehdejší MNO. Přišel jsem tam a tu jistý nejmenovaný generál při pohledu na známku s motivem kanónu a Švejka (č. kat. 1838 - pozn. Z. F.) najednou pravil: "Soudruhu, to by nešlo, ten kanón míří na východ!" Téměř mi vyrazil dech, ale reagoval jsem pohotově: "Ale, soudruhu generále, to záleží na tom, jak tu známku otočíte a jak se na ni díváte (a otočil jsem ji). Vidíte, teď kanón míří na západ!" Znamka pak touto kontrolou prošla...

■ **Bez komentáře! Ještě však jednu otázku k technické vybavenosti naší tiskárny známek...**

Nejednou jsme na to narazili. Dnes instalovaná technika je na pomezí životnosti, je zastaralá (zejména systémy WIFAG) a tudíž pro kvalitnější tisk budoucích známek je nezbytné ji

inovovat. Stále se mluví o tom, že na to nejsou peníze. Paradox je v tom, že se to však udělat musí! Jiné řešení není.

■ **Chtěl byste na závěr říci několik kritických slov k našemu časopisu, případně sdělit něco našim čtenářům?**

Když jsem obdržel první číslo MERKUR REVUE, byl jsem příjemně překvapen a potěšen, že vychází něco takového. Je velmi zajímavý, pestrý, velmi dobře tištěný a má dobrou grafickou úpravu. Přeji vám úspěch.

Děkuji za slova uznání i za velmi příjemný rozhovor. Dovolte, abych vám jménem naší redakce popřál do nového roku pevné zdraví a mnoho dalších vynikajících uměleckých úspěchů.

S Josefem Herčíkem rozmlouval Zdeněk Fritz